

Σιωραῖοι

Ἡ οἰκογένεια τῶν Σιωραίων ἀνέδειξε μόνον Δημάρχους καὶ ὄχι βουλευτάς.

Οὗτοι εἶναι ὁ Γεώργ. Ἀναγν. Σιώρης, πατέρας τοῦ Ἰω. Σιώρη (Κόλλια) καὶ ὁ Νικήτας Ἀθαν. Σιώρης (1903), πατέρας τοῦ Ἀθ. Σιώρη, ἱατροῦ στὴν Πάτρα καὶ τοῦ Νικ. Σιώρη, δικηγόρου στὴν Ἀθήνα καὶ πᾶππος τοῦ τ. ὑπουργοῦ Νικήτα Ἀθ. Σιώρη. Κόρες του εἶναι ἡ Χριστίνα Β. Ξηρόκωστα, τ. ταχυδρομικοῦ καὶ ἡ Ἀγγελικὴ Ἰω. Ζιόμπολα.

Ἄλλοι Δήμαρχοι

Ἄλλοι Ἰσραῖοι Δήμαρχοι ὑπῆρξαν οἱ Ἀγγελῆς Κουτσουμάρης καὶ ὁ υἱός του Ἰωάν. Κουτσουμάρης, ἐκλεγείς τὸ 1906. Ὁ Ἰω. Κουτσουμάρης ἦταν ὁ τελευταῖος Δήμαρχος Λυκοσοῦρας.

Δήμαρχοι Λυκοσοῦρας ἐξ ἄλλων χωριῶν, διετέλεσαν καὶ οἱ Νικολὸς Βούτουνας (πρῶτος δήμαρχος Λυκοσοῦρας) ἀπὸ τῆς Καρυέας, ὁ Π. Μερζιώτης (1840), ὁ Χρ. Μπαλασόπουλος (1865) κ.ἄ.

Πρόεδροι τῆς Κοινότητος Ἰσαρι

Μετὰ τὴν καθιέρωσι τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινοτήτων, τὸ 1912, τὸ Ἰσαρι ἔγινε ἔδρα Κοινότητος, στὴν ὁποία περιλαμβάνοντο ἐκτὸς τοῦ χωριοῦ μας καὶ οἱ συνοικισμοὶ Χροῦσα, Πετροβοῦνι καὶ Βοῖβόντα.

Πρῶτος Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ τ. Δήμαρχος Λυκοσοῦρας Νικολῆς Θ. Σακελλαριάδης.

Ἄλλοι Πρόεδροι διετέλεσαν κατὰ καιροὺς οἱ Ἀθαν. Τασιόπουλος, Δημ. Λυμπερόπουλος (Τσιότσιορης), Γ. Ξηρόκωστας (Κούνουπας), Χρ. Ν. Σιώρης, Βασ. Δούκουρης, Ἄνδρ. Χαρ. Κατριβάνος, Στέφ. Ἀνδριόπουλος, Δ. Στάγγας, Ἰω. Κώτορας, Στ. Γαλάνης, Βασ. Μεντῆς, Δημ. Λάμπρος Ν. Παρπαίρης Βασ. Παρπαίρης.

Ὡς Γραμματεῖς τῆς Κοινότητος διετέλεσαν οἱ Ἄνδρ. Μποζιώτης, ὁ Νικ. Ἰω. Δρακόπουλος καὶ σήμερα ὁ Δ. Ζαχαρόπουλος.

Τὸ σημερινὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο

Τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο Ἰσαρι (1972) ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς: Βασ. Ν. Παρπαίρη, πρόεδρο, καὶ Ἰω. Ἀθ. Μπάκα, Κων. Π. Κονταξῆ, Δημ. Ἰω. Τόγκα (Χροῦσα) καὶ Ἰω. Ἀν. Τόγκα (Πετροβοῦνι), συμβούλους.

ΣΧΟΛΕΙΑ

ΚΑΙ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΙΣΡΑΙΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ
κ.λ.π.

Στὸ κεφάλαιο τῆς Παιδείας τὸ Ἰσαρι ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μιὰ λαμπρὴ ἱστορία καὶ παράδοσι.

Ἔιχε τὴν τέχνη νὰ ἀναδείξῃ ἐξαιρετοὺς ἐκπαιδευτικοὺς, κυρίως στὴ Δημοτικὴ ἐκπαίδευσι, οἱ ὁποῖοι ἐκαλλιέργησαν ἓνα πολὺ μεγάλο φυτώριο ἐκλεκτῶν ἐπιστημόνων, δημοσίων λειτουργῶν κ.λ.π. καὶ κυρίως μορφωμένων ἀνθρώπων μὲ ἀνώτερο ἦθος καὶ ἐποδειγματικὸ χαρακτῆρα.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ἀπὸ τὰ Ἰσραῖϊκα σχολεῖα ἐβγήκαν πολῖτες μὲ ἐξαιρετὰ προσόντα, πνευματικὰ καὶ ἠθικά. Οἱ δὲ κατὰ καιροὺς, Ἰσραῖοι ἢ ξένοι, διδάσκαλοι, ὑπῆρξαν ἀπὸ τοὺς πρῶτους διακεκριμένους σὲ μορφωσι καὶ ἦθος τοῦ κλάδου.

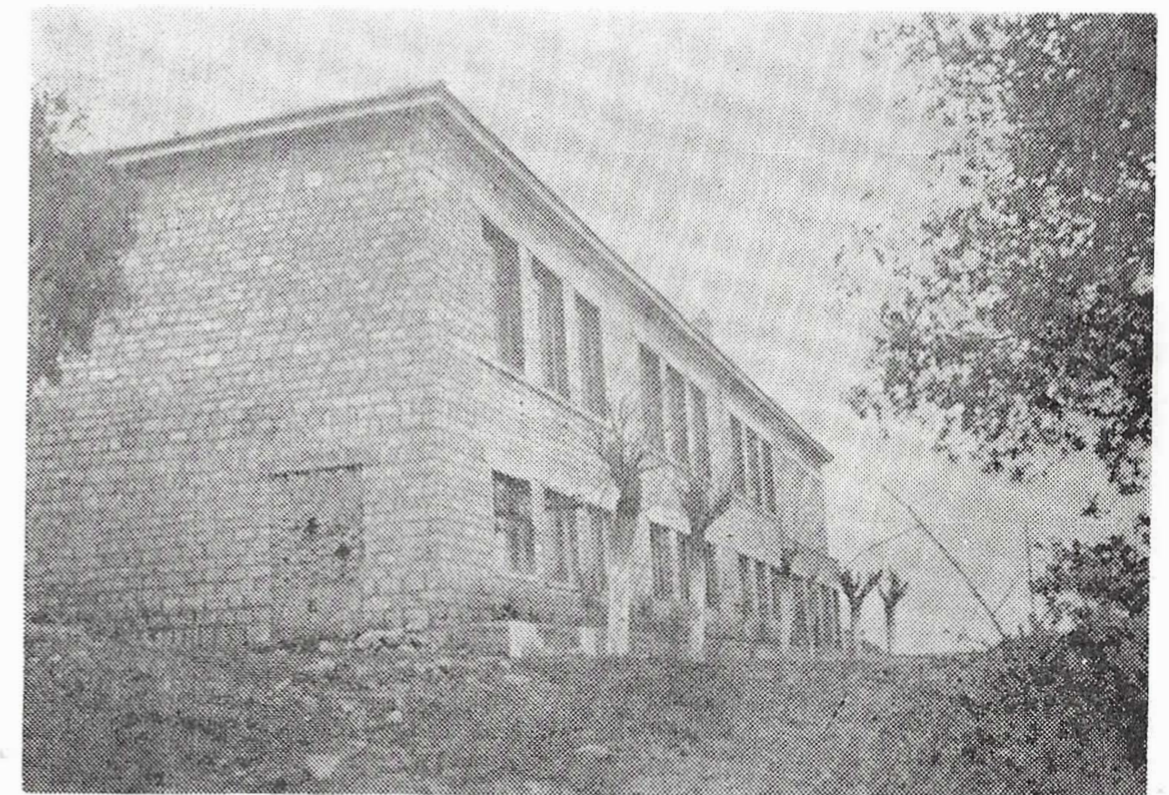
Δὲν εἶναι γνωστὸν πότε ἀκριβῶς ἰδρύθη τὸ πρῶτο Δημοτικὸ Σχολεῖο Ἰσαρι.

Ὁ ἀείμνηστος Ἰσραῖος καθηγητῆς Δημ. Σταθόπουλος (1) τὸ τοποθετεῖ κατὰ τὸ ἔτος 1845 καὶ προσθεῖ τι ἐπὶ ἐξήντα χρόνια στεγάστηκε στὸν Πύργο τοῦ Ἀγῶ (;) (2).

Μετά, τὸ Δημ. Σχολεῖο ἀπέκτησε δικό του κτίριο ἀπὸ δωρεὰ τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἀ. Συγγροῦ, στὸ λε-

(1) Λεύκωμα Μεγαλοπολιτῶν Κ. Παπανικολάου, Γ. Λεονάρδου.

(2) Πιθανῶς ἐννοεῖ τὸ παλιὸ Δημ. Σχολεῖο Θηλέων, ὅπου σήμερα τὸ Κοινοτικὸ κατὰστημα.

Μεσημβρινὴ ἄποψις τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου Ἰσαρι

Αναμνηστική φωτογραφία μαθητών του Δημ. Σχολείου. Στο μέσον οι δάσκαλοι Ἄνδρ. Μποζιώτης καὶ Ἰω. Ἀνδριόπουλος. Στὴν πρώτη σειρά διακρίνονται (ἐξ ἀριστερῶν) οἱ Τζιμης Ἡλ. Σιώρης, Ἐμμ. Ἰ. Βουζίκας, Ἀρ. Τζ. Παπαδόπουλος, Ἄγγ. Θ. Τσουτσουμπέρης, Β. Ἀθ. Καφετζής, Γ. Ἄν. Λάμπρος καὶ Θ. Οἰκονομόπουλος.

γόμενο — ἄγνωστο γιατί — «Μίχου τ' ἁλώνι». Ὑπῆρξε γὰρ τὴν ἐποχὴν τοῦ πρότυπο δημοῦργημα τῆς τεχνικῆς, μὲ μεγάλες καὶ ὀλόφωτες αἴθουσες διδασκαλίας, προαύλια, σχολικοὺς κήπους, γυμναστήριο κλπ.

Διεσώθη μέχρι τοῦ ἔτους 1930, ὁπότε μὲ δαπάνες τῶν Ἰσραίων τῆς Ἀμερικῆς κτίστηκε τὸ ἐπιβλητικὸ καὶ περιοικτὸ σχολικὸ κτίριο στὴν «Ἀμπάρα».

Στὸ Ἰσαρι ὑπῆρχαν 2 δημοτικὰ σχολεῖα, ἓνα ἀρρένων καὶ ἓνα θηλέων. Τὸ τελευταῖο ἐστεγάζετο στὸ κτίριο, ποὺ ἐχρησιμοποιήθηκε καὶ χρησιμοποιεῖται ἀκόμα γιὰ κοινοτικὸ κατάστημα. Ὑπολογίζεται ὅτι συνεστήθη τὸ 1890 περίπου.

Τὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο ἢ Σχολαρχεῖο, ὅπως ἐλέγετο παλιότερα, ἰδρύθηκε τὸ 1876 μὲ ἐνέργεια τοῦ τότε βουλευτοῦ Ἄθαν. Κατριβάνου. Εἶχε μία τάξιν ἀρχικὰ καὶ διατηρήθηκε μέχρι τοῦ ἔτους 1891, ὁπότε καταργήθηκε, γιατί δὲν εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸ μαθητῶν.

Τὸ 1899 ἐγίνε πάλιν ἀνασύστασις αὐτοῦ μὲ τρεῖς τάξεις καὶ διατηρήθηκε μέχρι τοῦ 1930.

★

Δὲν μᾶς εἶναι γνωστὸ ἂν πρὸ καὶ κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 21 ὑπῆρχε Σχολεῖο στὸ Ἰσαρι καὶ ποῖοι ἦσαν οἱ διδάσκαλοι.

Σὰν πρῶτος γνωστὸς Ἰσραῖος διδάσκαλος, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, φέρεται ὁ Παπα-Λεωνίδας Οἰκονομopoulos, ἀπόφοιτος τῆς Ριζαρείου Σχολῆς καὶ ἐξαιρετικῆς μορφώσεως ἐκπαιδευτικὸς καὶ κληρικὸς.

Ὁ Γρ. Καραλῆς ὑποστήριξε, ὅπως τοῦ ἔλεγε ὁ πατέρας του, ὅτι τὸ 1860 ἦταν δάσκαλος ὁ Παπα-Λεωνίδας, ὁ ὅποιος ἐδίδασκε μέχρι καὶ πέραν τοῦ 1900.

Ἄλλοι δάσκαλοι ἦσαν ὁ Παπα-Θανάσης Σιώρης, ὁ Γρηγ. Κώτσιρας — μαθητὴς τοῦ Παπα-Λεωνίδα — ὁ ὅποιος ἄρχισε νὰ διδάσκη περὶ τὸ 1880 μέχρι τὸ 1904-5 περίπου. Ὁ Γρ. Κώτσιρας, ὡς συνταξιούχος ἐδίδασκε ἐπὶ πολλὰ ἔτη σὲ νυκτερινὰς Σχολὰς τοῦ Παρνασσοῦ Ἀθηνῶν.

Ὑπῆρξε ἐπίλεκτος ἐκπαιδευτικὸς καὶ ἐδίδασκε ἐπὶ σειρὰν δεκαετηρίδων. Ἐφοκίμασε, στὸ τέλος τῆς ζωῆς του, μεγάλες θλίψεις, διότι ἔχασε 4 γυιὸς, ὅλους ἐπιστήμονες, στὴν γερμανικὴ κατοχὴ: Τὸν Ἀργύρη, Κώστα, Γιώργου καὶ Δημοσθένη.

Ἀκολουθοῦν τὰ παιδιὰ τοῦ Παπα-Θανάση Σιώρη, Γιάννης καὶ Παντελῆς. Ὁ πρῶτος ἐγίνε ἐπιθωρητὴς τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως. Ὁ δεύτερος ποὺ ἦταν εὐσταλῆς καὶ ζωηρός, ἐδίδασκε πρὸ καὶ μετὰ τὸ 1900. Ἔκανε χροεὶ καὶ γυμνασιῶν στὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο. Ἐφυγε στὴν Ἀμερικὴ, ὅπου ἐ-

Ὅ,τι ἔχει ἀπομείνει ἀπὸ τὸ παλιὸ Δημοτικὸ σχολεῖο σήμερον

Ἰωάν. Ἀθ. Σιώρης

πεδόθη καὶ στὴν δημοσιογραφία, ἐκδύσας ἐφημερίδα, τὴν «Μικροῦλα». Ἦτο πρωτοπόρος συνδικαλιστής. Ἐπανῆλθε στὴν Ἑλλάδα τὸ 1912 καὶ πῆρε μέρος στὸν Βαλκανικὸ πόλεμο ὡς λοχαγὸς Γαριβαλδινός.

Τούτους διαδέχθηκαν ὁ Ἰωάν. Α. Ἀνδριόπουλος (Στέργιος), ἀγαθὸς καὶ εὐσυνείδητος ἐκπαιδευτικός, ἀποθανὼν στὴν Κατοχή, στὴν Ἀθήνα, ὁ Ἄνδρ. Β. Μποζιώτης, ἀπὸ τὸ Δέλγα τῆς Ὀλυμπίας καὶ ὁ Νικόλ. Ροῦσος, μορφωμένος καὶ ἀξιοπρεπής. Ἦταν καλλίφωνος ψάλτης καὶ ἱεροκήρυξ.

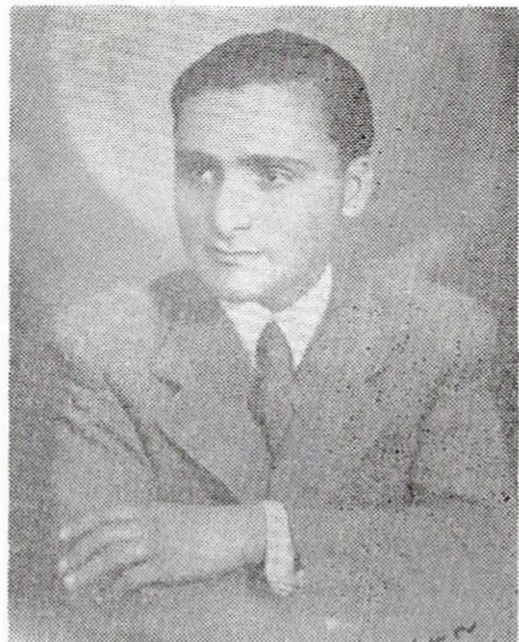
Ἄνδρ. Μποζιώτης

Ὁ Ἀ. Μποζιώτης, ἐξαιρετικῆς μορφώσεως καὶ δυναμικὸς διδάσκαλος ἀφῆκε ἐποχὴ μὲ τὴν ὅλη σχολικὴ καὶ κοινωνικὴ δρασί του.

Ἐνυμφεῖθη τὴν Πολυτίμη Κουτσουμάρη, κόρη τοῦ ἄλλοτε Δημάρχου Λεκοσοῦρας Ἰω. Κουτσουμάρη καὶ ἔγινε μόνιμος κάτοικος καὶ πραγματικὸς Ἰσραῆλος.

Ἰσραῆλος δημοδιδάσκαλος ἦτο καὶ ὁ Νικ. Κυριακόπουλος ἢ Λέντος, ποὺ πέθανε πρόωρα (1897).

Ἄλλοι νεότεροι δημοδιδάσκαλοι Ἰσραῆλοι ποὺ δὲν ἐπηρέτησαν ὅμως στὸ Ἰσαρι, εἶναι ὁ Βασ. Α. Κώτσιρας (μετέπειτα ἄξ) κὸς τῆς Χωρ)

Ἐστ. Π. Ζιόμπολας

κῆς), ὁ Β. Ἀ. Κατριβάνος, ὁ Εὐστάθιος Π. Ζιόμπολας, φονευθεὶς στὴν Ἀλβανία, ὁ Παν. Α. Σάφρας, ὁ Παν. Α. Τόγκας (ἀπὸ τὸ Χροῦσα), ὁ Λεμπ. Ἐμμ. Κατριβάνος (στὴ Θεσσαλονίκη), ὁ Περ. Καν. Ποῦλος (ἀπὸ τὸ Ζαγκλακᾶ), ὁ Εὐστ. Α. Παρπαῖρης καὶ ὁ Παν. Ἀθ. Μπάκας.

Ὁ Εὐ. Ζιόμπολας ἦταν πραγματικὸ ἐπόδειγμα ἠθῶν καὶ χαρακτήρος, μὲ ἀπέραντη καλωσένη καὶ χριστιανικὴς ἀρετὴς. Ἀπετέλει δὲ κόσμημα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου.

Ἄλλοι διδάσκαλοι, μὴ Ἰσραῆλοι, ποὺ ἐπηρέτησαν στὸ Ἰσαρι, ἦσαν ὁ

Γιάννης Ἀποστολόπουλος, ἀπὸ τὰ Παραδείσια, ποὺ ἐνυμφεῖθη τὴν Μαριγὼ Ἀλ. Ροῦσσοῦ, ὁ Ν. Καστραντᾶς, ὁ Ἰ. Παπαηλίου ποὺ ἐνυμφεῖθη τὴν Εὐγενία Παρπαῖρη.

Λιδασκάλισσα ἐπηρέτησε στὸ Ἰσαρι (δημοτικὸ θηλέων), μετὰ τὸ 1900, ἡ Ὀλυμπία Λυμπέρη Βασιλοπούλου ἀπὸ πατέρα Ἰσραῆλο, τὸ γένος Ρουμβούτσου, γεννηθεῖσα στὴν Ἀθήνα.

Κατὰ τὸ 1895 ἀναφέρεται ὡς διδασκάλισσα ἡ Κορίνα Παπαντώνη, πενθερὰ τοῦ Κων. Ἀθ. Τσαντίλη καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ Οὐρανία Λέρτου, ἡ Ὀλγα Παπαντώνη καὶ ἡ Μαρία Κροντήρη ἀπὸ τὴ Μεγαλόπολι, καὶ ἄλλες.

Νεώτερες δασκάλες εἶναι ἡ Ὀλυμπία Ἀθ. Σ. Σιώρη, ἡ Πότα Ν. Δρακοπούλου καὶ οἱ ἀδελφές Λίτσα καὶ Εὔα Βασ. Κυριαζῆ (ἐγκατεστημένες στὴν Ἀμερικὴ).

★

Τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο Ἰσαρι ἀκολούθησε κι' αὐτὸ τὴν κάθετη πτώσι τοῦ πληθυσμοῦ μετὰ τὸν Β' Πόλεμο.

Προπολεμικά, οἱ μαθηταὶ τῶν δύο Δημοτικῶν Σχολείων (ἄρρενων καὶ θηλέων) ἐπερέβαιναν τοὺς 250. Μετὰ τὴν ἐνοποίησί των — λόγω τῆς μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν — ἀρχίζει ἡ ἀπότομος πτώσις.

Ἴδὸν μία εὐγλωττὴ στατιστικὴ, ποὺ ἐπογραμμίζει τὴν μεταπολεμικὴ κατάρρευσι τοῦ χωριοῦ μας. Μᾶς τὴν παρεχώρησε ὁ τ. διευθυντὴς τοῦ Δημ. Σχολείου Περ. Ποῦλος καὶ δείχνει τὴν κίνησι τοῦ σχολείου εἰς μαθητὰς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1948 μέχρι τοῦ 1968-69.

Τὸ σχολικὸ ἔτος 1948-49 τὸ σχολεῖο μας εἶχε συνολικὰ 103 μαθητὰς, 68 ἄρρενες καὶ 35 θήλειες.

Τὸ 1949-50 εἶχε 104 μαθητὰς (61 ἄρρ. + 43 θήλ.). Τὸ 1950-51 εἶχε 102 (64+48), τὸ 1951-52 = 100 (54+46), τὸ 1952-53 = 93 (52+41), τὸ 1953-54 = 81 (42+39), τὸ 1954-55 = 89 (49+40) τὸ 1955-56 = 74 (38+36), τὸ 1956-57 = 63 (35+28), τὸ 1957-58 = 55 (32+23), τὸ 1958-59 = 56 (33+23), τὸ 1959-60 = 53 (31

+22), τὸ 1960-61 = 47 (22+25), τὸ 1961-62 = 42 (18+24), τὸ 1962-63 = 42 (15+27), τὸ 1963-64 = 38 (11+27), τὸ 1964-65 = 44 (13+31), τὸ 1965-66 = 45 (18+27), τὸ 1966-67 = 40 (18+22), τὸ 1967-68 = 43 (20+23) καὶ τὸ 1968-69 = 44 (24+20).

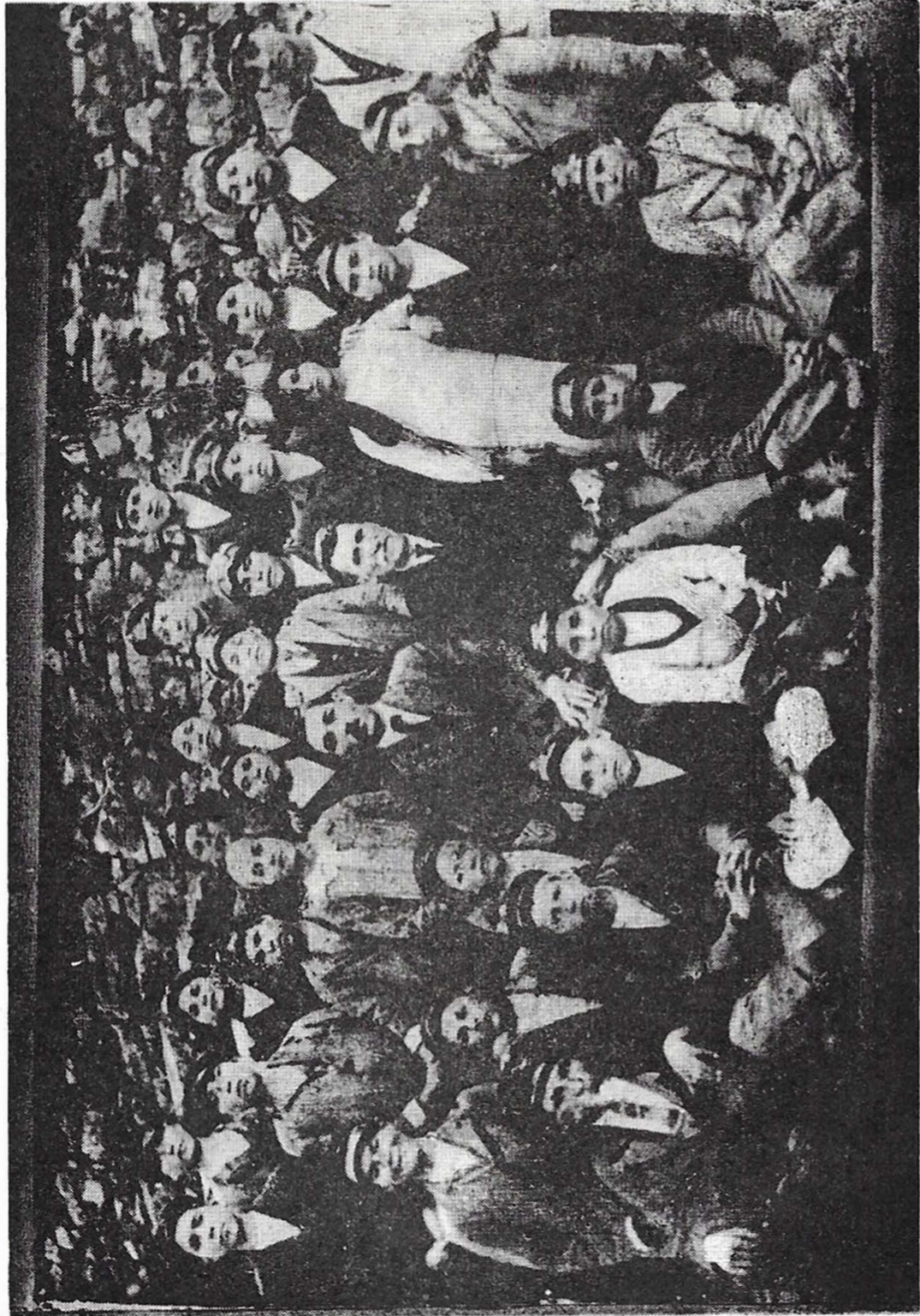
★

Καθηγηταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου Ἰσαρι (ὅσοι εἶναι γνωστοί), διέτελεσαν πρὸ τοῦ 1900 οἱ Θ. Γ. Θεοφανόπουλος (1881) καὶ Δημ. Σταθόπουλος (Ἰσραῆλος).

Ὁ πρῶτος, ἄγνωστος ἀπὸ ποῦ καταγόμενος, διηύθυνε τὸ Σχολαρχεῖο τὸ 1881. Τοῦτο γίνεται γνωστὸ ἀπὸ ἐνδεικτικὸ τοῦ Ἰωάννου Κ. Τσαντίλη, μαθητοῦ, τότε, τῆς Α' τάξεως, ἐτῶν 14, ποὺ ἔπαρχει στὰ χεῖρα τῶν παιδιῶν του. Ἀπ' αὐτὸ ἀκόμα πληροφοροῦμαστε ποῖα μαθήματα ἐδίδασκοντο τότε οἱ μαθηταὶ τῆς Α' τάξεως: Ἱερὰ Ἱστορία, Ἑλληνικά, Ἀριθμητικὴ καὶ Πολιτικὴ Γεωγραφία. «Καὶ εἰς αὐτὰ δημοσίᾳ κατὰ τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἐξετασθεὶς ἀπήντησε «Καλῶς». Διαγωγὴν δὲ ἔδειξεν ἐν τῷ Σχολείῳ «Ἀξίαν ἐπαίνου», γράφει τὸ ἐνδεικτικὸ.

Ὁ δεῦτερος καθηγητὴς Δημ. Ν. Σταθόπουλος (Μπαντιῆς) προέρχονταν ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῶν Καρμιραίων καὶ ἦταν συγγενὴς τῶν Τσαρπαίων καὶ τῶν Καρραίων (Παρασκευοπουλαίων). Ἀδελφός του ἦταν ὁ μετέπειτα συμβολαιογράφος Μεγαλοπόλεως Ἀθαν. Ν. Σταθόπουλος. Ὑπηρέτησε πολλὰ χρόνια στὸ Ἰσαρι καὶ μετὰ στὸ Ἑλλ. Σχολεῖο Μεγαλοπόλεως.

Ἄλλοι καθηγηταί, ποὺ ἐπηρέτησαν στὸ Ἰσαρι, ἦσαν οἱ Βελησ. Παπαγεωργίου, Δημοσθ. Τριαντόπουλος, Παν. Οἰκονομίδης (Σχολάρχης, ἀπὸ τὸ Δεσέλλα Μεσσηνίας), Κων. Παπασπυρίδης (Σχολάρχης τὸ 1913, ἀπὸ τὴ Δημητσάνα), Νικ. Μωραΐτης (Σχολάρχης), Θεόδ. Παρασκευόπουλος (ἀπὸ τὸ Καρούμπαλι — Μεγαλοπόλεως, βραδύτερον ἐκλεγείσ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος), Βασ. Τσαφραῖς, ἐκ Λαγκαδίων, Μιχ. Κίντζιος (ἐκ

Φωτογραφία μαθητών τοῦ Σχολαρχείου Ἰσαρι. Στὸ μέσον ὁ σχολάρχης Χρ. Παναγάκης καὶ ὁ καθηγητὴς Ν. Παπαγιαννόπουλος

Λαγκαδίων, μετέπειτα Γυμνασιάρχης Μεγαλοπόλεως), Μ. Κωσταντόπουλος (Σχολάρχης, ἀπὸ τὸ Ψάρι Μεσσηνίας), Χρ. Παναγάκης, Κ. Μυσίρης, Ι. Καραλέκας, Δ. Ἀναγνωστόπουλος, Ν. Παπαγιαννόπουλος, Ἄρ. Φιλδισάκος, Ἀγάπ. Ἰωαννίδης κ.ά.

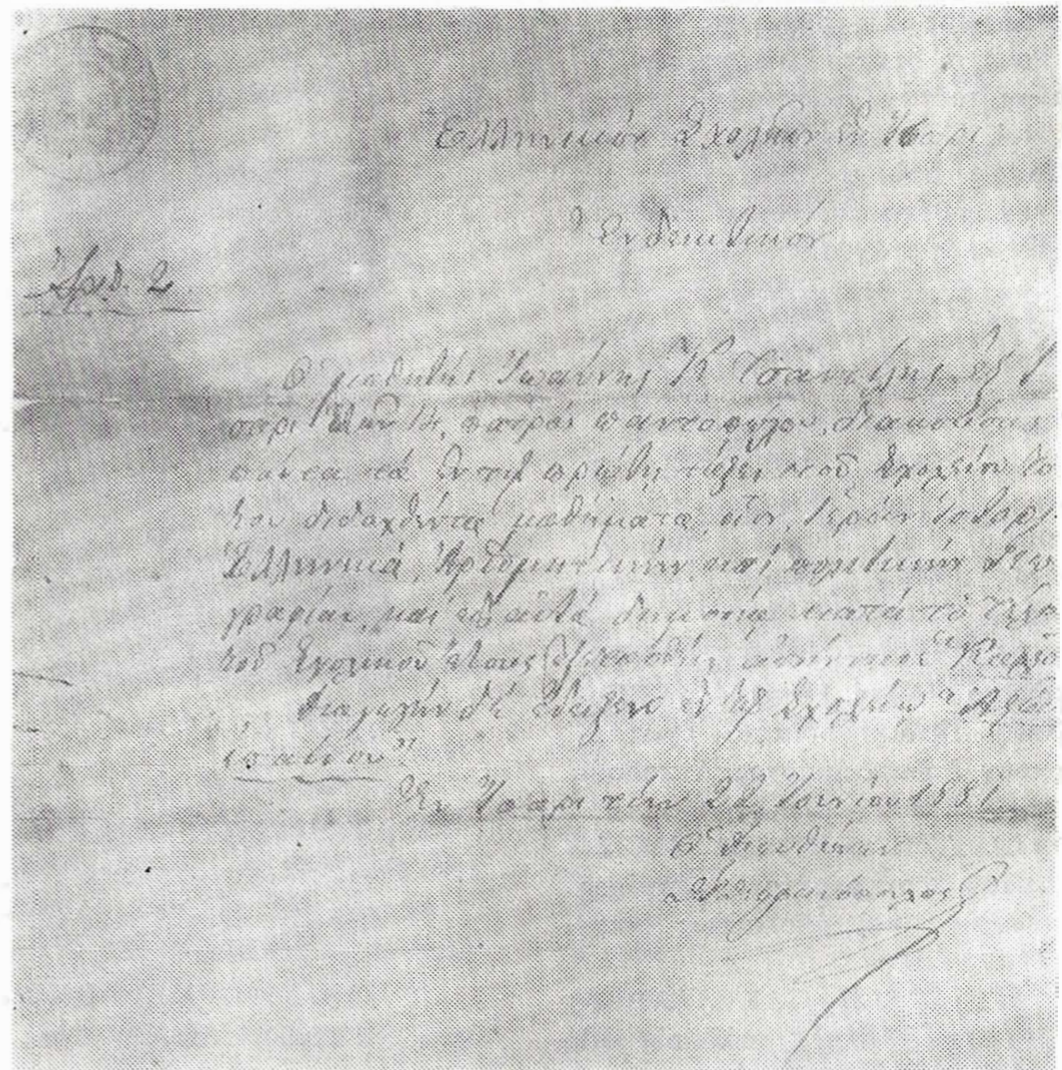
Τέλος ἐπηρέτησαν στὸ Σχολαρχεῖο Ἰσαρι καὶ οἱ Ἰσραῖοι καθηγηταὶ Στέφ. Ἰω. Κώτσιρας, μετέπειτα Γυμνασιάρχης καὶ αἰρετὸς ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος καὶ Κωνστ. Δ. Καντῆς.

Τὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο ἐστεγάζετο στὸ σπίτι τοῦ Ἰ. Γιαννοπούλου (σημερ. Γ. Βουξίκα) καὶ στὸ κτίριο τοῦ Νικολῆ Σακελλαριάδη (Δημάρχου), ἐσγκέντρωνε δὲ ἐκτὸς τῶν Ἰσραίων καὶ μαθητὲς ἀπὸ τὰ γύρω χωριά τοῦ τ. Δήμου Λυκοσοῦρας, ἀπὸ χωριά τῆς ἄνω Μεσσηνίας (Δεσύλλα, Λυκούρεσι) κλπ.

Ἄριστ. Δ. Σιώρης

Ἄλλοι Ἰσραῖοι καθηγηταὶ εἶναι ὁ Ἀριστείδης Δημ. Σιώρης, μαθηματικός, ἐπηρετῶν ὡς ὑποδιευθυντὴς στὸ γνωστὸ ἐκπαιδευτήριον τῶν Ἀθηνῶν «Βυζάντιο», ποὺ διευθύνει ὁ

Ἐνδεικτικὸ τοῦ Ἑλλ. Σχολείου Ἰσαρι τοῦ ἔτους 1881

ἐκ Κραμποβοῦ Λυκείου ἐθ. Σιμόπουλος, ὁ Ξενοφ. Λουκά Κώτσιρας (φυσικός), γυμνασιάρχης, ἀποβιώσας πρὸ τινῶν ἐτῶν, ἡ Μαθηματικὸς Νίκη Θ. Παρασκευοπούλου, ὁ Παν. Ἰω. Ἀνδριόπουλος, Θεολόγος καὶ ἡ Νίκη Στεφ. Κώτσιρα, Φιλολόγος.

Τέλος, καθηγητὴς τῆς Λογιστικῆς σὲ Δημόσιες Ἐμπορικὲς σχολὲς ἦταν ὁ Γεώργ. Ἐθ. Ἀνδριόπουλος, σπουδάζας πολλὰ χρόνια στὴν Ἑλβετία. Διετέλεσε καὶ ὑπάλληλος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Ἀπεβίωσε τὸ 1966 στὴν Ἀθήνα.

Συνέπεια τῆς ἐξαιρετικῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐργασίας, ποὺ ἐγίνετο στὰ σχολεῖα Ἰσαρι, ἀλλὰ καὶ τῆς φιλομαθείας τῶν παιδιῶν τῶν πτωχῶν — λόγῳ ἐδάφους κλπ. — Ἰσαραίων, ἦταν νὰ ἀναδειχθοῦν πολλοὶ ἐπιστήμονες, ὑπάλληλοι, ἐπαγγελματίαι κλπ., ποὺ πράγματι ἐτίμησαν καὶ τιμοῦν τὴ γενέτειρά των.

Θὰ δώσωμε ἓνα πλήρη καὶ ἀναλυτικὸ κατὰ τὸ δυνατόν πίνακα τῶν Ἰσαραίων τοῦτων, ὄλων τῶν ἐπιστημῶν καὶ ὄλων τῶν ἐπαγγελμάτων, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸ 1837. χωρὶς νὰ φέρωμεν εὐθύνη γιὰ τυχὸν παραλείψει τινός, λόγῳ ἀγνοίας:

ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

1) ΑΘΑΝ. ΑΛ. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ, γιὸς τοῦ ἀγωνιστοῦ, δικηγόρος στὴν Ἀθήνα καὶ βουλευτὴς Ἀρκαδίας.

2) ΑΘ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ, τρίτοτοκος γιὸς τοῦ βουλευτοῦ καὶ γεροϋσιαστοῦ Δημ. Σακελλαριάδη, δικηγόρος Ἀθηνῶν καὶ βουλευτὴς Ἀρκαδίας (1846—1939).

3) ΑΝΔΡΕΑΣ Π. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ, ἀνεψιὸς τοῦ Ἀθαν. Κατριβάνου. Ἐγκατέλειψε τὴ δικηγορία καὶ ἔγινε ἐπισειρὰν ἐτῶν Δήμαρχος Λυκοσούρας.

4) ΙΩΑΝ. Π. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ, ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου, δικηγόρος στὴν Ἀθήνα καὶ ἀκολούθως δικαστὴς Ἀθηνῶν.

5) ΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ, δικηγόρος στὴ Μεγαλόπολι καὶ ἐπὶ τι διάστημα συμβολαιογράφος Λυκοσούρας (1906—1907).

6) ΑΘΑΝ. Ν. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ, συμβολαιογράφος στὴ Μεγαλόπολι.

7) ΣΤΕΦ. Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ, δικηγόρος στὴν Ἀθήνα καὶ βουλευτὴς Μεγαλοπόλεως.

8) ΔΗΜ. Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ, συμβολαιογράφος Λυκοσούρας.

9) ΑΛΕΞ. ΝΙΚ. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ.

10) ΧΡ. ΑΛ. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ, δικηγόρος καὶ βουλευτὴς Μεγαλοπόλεως, ἀρχικῶς διετέλεσε δάσκαλος.

11) ΠΑΝ. Δ. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ, δικηγόρος Δράμας καὶ Ἀθηνῶν.

12) ΠΑΝ. ΤΣΟΥΜΠΡΗΣ, δικηγόρος στὴν Οὐάσιγκτων.

12α) ΓΡΗΓ. Β. ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΡΗΣ, πτυχιούχος τῆς Νομικῆς.

13) ΑΓΑΜ. ΕΥΘ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ, δικηγόρος στὴν Ἀθήνα.

14) ΘΕΟΔ. Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ, νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου Ν. Ὑόρκης.

15) ΑΛΕΚΟΣ ΔΗΜ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν.

16) ΑΓΓΕΛΟΣ ΙΩ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΡΗΣ, Ἀρεοπαγίτης.

Ἄγγελος Ἰ. Κουτσομαρῆς

17) ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΝΙΚ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΡΗΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν, τ. Διευθυντὴς τῆς Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

18) ΠΑΝ. ΑΛ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν.

19) ΙΩΑΝ. ΑΝΔΡ. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ, ἀποθανὼν νέος.

20) ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΩ. ΚΩΤΣΙΡΑΣ, ἀποβιώσας πρῶτος.

21) ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ, ὑπάλληλος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

22) ΓΕΩΡΓ. ΙΩ. ΚΑΦΦΕΤΖΗΣ, τ. ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

23) ΘΕΟΔ. ΑΝΤ. ΧΡΟΝΗΣ, συμβολαιογράφος Ἰσαρι, Μεγαλοπόλεως καὶ Ἀθηνῶν.

24) ΝΙΚ. ΝΙΚΗΤΑ ΣΙΩΡΗΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν.

25) ΠΕΡ. ΑΘ. ΤΣΑΝΤΙΑΗΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν.

26) ΑΝΔΡ. Δ. ΖΟΡΜΠΑΣ, Τελώνης.

27) ΙΩΑΝ. ΑΝΔΡ. ΜΠΟΖΙΩΤΗΣ, Οἰκονομικὸς Ἐφορος.

28) ΠΑΝ. ΤΟΓΚΑΣ, Ἀγρονόμος καὶ τώρα (1972) δικηγόρος Ἀθηνῶν.

29) ΙΩΑΝ. Δ. ΤΣΑΓΚΟΓΙΩΡΓΑΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν.

30) ΙΩΑΝ. Δ. ΤΣΑΝΤΙΑΗΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν.

31) ΙΩΑΝ. Α. ΚΩΤΣΙΡΑΣ, πρῶην ἀστυνομικὸς καὶ ἔπειτα δικηγόρος Ἀθηνῶν.

32) ΙΩΑΝ. ΝΙΚ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ, δικηγόρος, ἐπιχειρηματίας τώρα στὴν Ἀμερική.

33) ΙΩΑΝ. ΣΤΕΦ. ΚΩΤΣΙΡΑΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν.

34) ΕΜΜ. ΙΩ. ΒΟΥΖΙΚΑΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν, νομ. Σύμβουλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

35) ΚΩΣΤΑΣ ΓΡ. ΚΩΤΣΙΡΑΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν, ἐκτελεσθεὶς κατὰ τὴν κατοχή.

36) ΔΗΜ. ΙΩ. ΤΟΓΚΑΣ, τ. ἀντισυνταγματάρχης Χωροφυλακῆς.

37) ΑΡΓ. ΓΡ. ΚΩΤΣΙΡΑΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν, ἐκτελεσθεὶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

38) ΧΡ. ΙΩ. ΤΟΓΚΑΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν, τ. ἀστυνομικὸς.

39) ΠΑΝ. ΑΝΔΡ. ΜΕΝΤΗΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν.

40) ΑΛΕΚΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ ΔΡΑ-

ΚΟΠΟΥΛΟΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν καὶ δημοσιογράφος.

41) ΣΙΜΟΣ Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, δημοσιογράφος.

42) ΕΥΓΕΝΙΑ Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, διευθύντρια Ι.Κ.Α. Ἀθηνῶν.

43) ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡ. ΣΤΡΙΓΓΛΗΣ, δικηγόρος, ἐπισμηναγὸς, ἐπιχειρηματίας.

44) ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΔΡ. ΣΤΡΙΓΓΛΗ — ΘΕΟΦΙΛΟΥ, δικηγόρος, τώρα συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν.

45) ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΣΙΩΡΗΣ, δικηγόρος, ὑπάλληλος Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

46) ΑΛΕΚΟΣ ΔΗΜ. ΣΙΩΡΗΣ, δικηγόρος Ν. Ὑόρκης.

47) ΠΑΝ. Θ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, δικηγόρος στίς Η.Π.Α. (καὶ μηχανικός).

48) ΑΝΤΩΝ. Θ. ΧΡΟΝΗΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν.

49) ΙΩΑΝ. Ε. ΚΑΡΑΛΗΣ, δικηγόρος στίς Η.Π.Α.

50) ΙΩΑΝ. Ν. ΚΑΡΑΛΗΣ, δικηγόρος στίς Η.Π.Α.

51) ΦΙΛΙΠ. ΑΘ. Ι. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ, δικηγόρος Ἀθηνῶν.

52) ΔΗΜ. ΛΕΩΝ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ, φορολογικὸς δικαστὴς.

53) ΑΘΑΝ. ΑΘ. ΣΙΩΡΗΣ (Παντελόπουλος), δικηγόρος.

54) ΑΡΙΣΤΟΜ. Ν. ΣΙΩΡΗΣ, πτυχιούχος Νομικῆς.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ

1. ΣΙΜΟΣ Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, δημοσιογράφος στὴν Ἀθήνα, συνεργάτης ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

2. ΑΛΕΞ. Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, δημοσιογράφος καὶ δικηγόρος στὴν Ἀθήνα.

3. ΔΗΜ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, δημοσιογράφος στὴν Ἀθήνα. Δημοσιογραφεῖ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1931. Ἐκδότης - Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Ἀρκαδία». Συνεργάτης ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

4. ΕΛΕΝΗ ΕΡΣΤΕΙΝ (τὸ γένος Κ. Δ. Σακελλαριάδη). Δημοσιογράφος εἰς Οὐάσιγκτων.

Τζών Ξέρων (Ξηρόκωστας)

στο Παρίσι, τιμηθείς με άνωτατο ελληνικό παράσημο.

ΗΘΟΠΟΙΟΙ

1) Γιάννης Ν. Τσαντίλης (Τζών Μπελάσκο), ήθοποιος στην 'Αμερική. Έχει αποβιώσει πρό έτών.

2) Πέπη Θ. Οικονομοπούλου, νέα ήθοποιός, απόφοιτος της Δραματικής

Πέπη Δ. Οικονομοπούλου

Σχολής. Η εμφάνισή της στο θέατρο έχει προκαλέσει ευμενείς κριτικές για το ταλέντο της.

ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΙ

1) Μίμης Α. Κατριβάνος, παλιός μουσικοσυνθέτης με πολλές επιτυχίες.

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

1) ΓΕΩΡΓ. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ, φαρμακοποιός, ιδρυτής του πρώτου φαρμακείου στη Μεγαλόπολη (1838—1914). Διετέλεσε και πρώτος διευθυντής του υποκαταστήματος της Έθνικής Τραπεζής Μεγαλόπολεως. Μετε-

τέθη άκολούθως στη Δημητσάνα. Κόρη του ένυμφεθή ο Ιατρός και πολίτευτής Δ. Κινινής, από την Ζάτουνα.

2) ΓΡΗΓ. ΝΙΚ. ΚΑΡΑΛΗΣ, φαρμακοποιός στην 'Αθήνα. Πήρε το δίπλωμα το 1914. Μετέσχε των Βαλκανικών πολέμων με το βαθμό του έφ. λοχαγού.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

1) Γρηγ. Β. Κουτσομάρης, μηχανικός - τοπογράφος. Υπήρξε μόνιμος άξιωματικός του στρατού, άποστρατευθείς με τον βαθμό του ύπολοχαγού. Εισήλθε στην Χαρτογραφική ύπηρεσία του ύπουργείου Γεωργίας. Έλαβε και δίπλωμα Νομικής.

2) Χρήστος Γ. Κυριακόπουλος, μεταλλειολόγος, τ. άνώτερος ύπάλληλος σε μεταλλευτική Έταιρία. Τουριστικός επιχειρηματίας σήμερα (1972).

3) Παν. Θ. Δρακόπουλος, πολ. μηχανικός, στην 'Αμερική. Έχει πάρει και δίπλωμα νομικής. Υπηρετεί σε δημόσια ύπηρεσία.

4) Φίλιππος Τίγκας, πολ. μηχανικός. Διέμενε στο Μεσολόγγι και άπεβίωσε νεώτατος (έτών 35).

5) Άπόστ. Α. Παρπαΐρης, αρχιτέκτων.

6) Δημ. Ν. Σιώρης, έλαβε δίπλωμα πολιτικού μηχανικού.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

ΑΘΑΝ. ΣΙΩΡΗΣ, άξιωματικός κατά το 1897. Άπεβίωσε το 1905 εις 'Αθήνας.

ΔΗΜ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ, άντισυνταγματάρχης. Άπεβίωσε το 1955.

ΔΗΜ. ΑΝΑΣΤ. ΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ, συνταγματάρχης ίππικού, άπεβίωσε πρό έτών. Πήρε μέρος στον Μακεδονικό άγώνα, στους Βαλκανικούς πολέμους και στη Μικρασιατική έκστρατεία.

ΙΩΑΝ. ΚΥΡ. ΡΟΥΜΒΟΥΤΣΟΣ, άξιωματικός της Μουσικής, άποθανών το 1943 στην 'Αθήνα.

ΘΕΟΔ. Κ. ΣΙΩΡΗΣ, φοιτητής κατετάγη στο στρατό. Βγήκε το 1912 άξιωματικός του Πεζικού. Υπήρξε συμμαθητής του Ν. Πλαστήρα. Μετέσχε όλων των πολέμων διακριθείς για το θάρρος του. Έφθασε μέχρι του

Ίω. Κ. Ρουμβούτσος

βαθμού του ταγματάρχου. Μετέσχε των επιχειρήσεων του Σαγγαρίου κατά την μικρασιατική έκστρατεία. Συνελήφθη αιχμάλωτος, στην ύποχώρησι και κατεκρεουργήθη μαζί με άλλους 300 — 400 άνωτέρους άξιωματικούς, στη Μαγνησία.

ΝΙΚ. ΑΓΓ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ, άξιωματικός (άντιπλοίαρχος) του Ναυτικού (οικονομικός).

ΓΡΗΓ. Β. ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΡΗΣ, ύπολοχαγός πεζικού της Σχολής Έυελπίδων.

ΘΕΟΔ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, άντισυνταγματάρχης πεζικού σε τιμ. άποστρατεία. Άπεβίωσε.

ΘΕΟΔ. ΑΛ. ΡΟΥΣΣΟΣ, τελειόφοιτος της Νομικής, κατετάγη στον στρατό ως άξιωματικός πεζικού. Έπεσε ήρωικά μαχόμενος τον Ίανουάριο του 1913, στο Μπιζάνι.

Άναφέρεται σχετικά το έξης ιστορικό περιστατικό για τουτον: Την ήμερα της επιθέσεως του ελληνικού στρατού (Οκτώβριος 1912) έλαχε στη διμοιρία του του 8ου πεζικού Συντάγματος Ναυπλίου της ΙΥ «περωτής» λεγομένης μεραρχίας, να ρίξει, τιμής ένεκεν, την πρώτη βολή! ...

ΙΩΑΝ. Β. ΣΤΑΓΚΑΣ (Κωνσταντόπουλος), λοχαγός πεζικού σε άποστρατεία.

ΝΙΚ. Α. ΣΤΡΙΓΓΑΗΣ, έπισμηναγός της άεροπορίας, άποστρατευθείς το 1950.

ΝΙΚΗΦ. Θ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ταγματάρχης διαχειρίσεως, έν άποστρατεία.

ΤΗΛ. ΙΩ. ΣΤΑΓΚΑΣ (Κωνσταντόπουλος).

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΝ. ΣΙΩΡΗΣ, άντισυνταγματάρχης πεζικού, άποβιώσας.

ΠΑΝ. ΙΩ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ταγματάρχης μηχανικού σε άποστρατεία.

ΓΕΩΡΓ. Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ, ύπολοχαγός πεζικού, φονευθείς στην κατοχή.

ΔΗΜ. ΑΓΓ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ, ύπίλαρχος, της Σχολής Έυελπίδων, φονευθείς παρά το Άβγκιν της Μ. Άσίας, τον Μάρτιο του 1921.

ΛΥΜΠ. Γ. ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ, άξιωματικός της άεροπορίας (τεχνικός) έγκατεστημένος πολλά χρόνια στη Θεσσαλονίκη. Άπεβίωσε πρό έτών.

ΕΦΕΔΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

ΙΩ. ΕΥΘ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ, έφ. λοχαγός ύγειονομικός.

ΣΤΕΦ. Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ.

ΝΙΚ. Ι. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ, έφ. λοχαγός.

ΧΡ. Π. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, έφ. ταγματάρχης.

ΓΡΗΓ. Ν. ΚΑΡΑΛΗΣ, έφ. λοχαγός φαρμακευτικού.

ΑΣΗΜ. Α. ΣΙΩΡΗΣ, έφ. λοχαγός πυροβολικού.

ΚΥΡ. ΧΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, έφ. ύπολοχαγός πεζικού, φονευθείς παρά το Άργυρόκαστρο κατά τον Έλληνοϊταλικό πόλεμο.

ΔΗΜ. Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ, έφ. ύπολοχαγός πυροβολικού.

ΙΩ. Α. ΜΠΟΖΙΩΤΗΣ κ.ά.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

1) Άριστ. Ν. Κουτσομάρης, άρχικώς άξιωματικός της Χωροφυλακής, μετεπήδησε στην Άστυνομία Πόλεων. Έγινε άστυν. διευθυντής και διοικητής της Γεν. Άσφαλείας 'Αθηνών. Μετά την άποστρατεία του έγινε δικηγόρος 'Αθηνών. Άπεβίωσε την 28ην Μαΐου 1969. Κατέλιπε την σύζυγό του Άννα και την κόρη του Ρένα, γιατρό, σύζυγο του ANSON

HAUGHTON, έγκατεστημένη εις Η. Π.Α.

2) Άλέξιος Ν. Κατριβάνος, συνταγματάρχης Χωροφυλακής.

Παιδιά αυτού είναι οι: Νικόλαος, άποβιώσας (1969), Μίμης, μουσικοσυνθέτης, άποβιώσας (1972), Σπύρος, τ. διευθ. ύπουργ. Παιδείας και Βασίλης (κινηματογραφικές επιχειρήσεις).

3) Άναστ. Εθθ. Άνδριόπουλος, μοίραρχος Χωροφυλακής. Υπηρέτησε και στην ασφάλεια της Τραπεζης της Ελλάδος.

4) Παν. Ν. Κατριβάνος, έποστράτηγος Χωροφυλακής, άποβιώσας τδ 1968.

Υιοι αυτού είναι οι: Κων)νος, συνταγματάρχης πεζικοϋ (1972) και Νικόλαος, αρχιλογιστής της Άγροτικής Τραπεζης.

5) Δημ. Ί. Τόγκας, άξιωματικός της Χωροφυλακής, άποστρατευθείς

Δημ. Ίω. Τόγκας

τδ 1967 με τον βαθμό του άντισυνταγματάρχου.

6) Βασίλ. Α. Κώτσιρας, άξιωματικός της Χωροφυλακής, φονευθείς κατά τον άνταρτοπόλεμο, μετά την άπελευθέρωσι.

7) Άνδρ. Χρ. Κυριακόπουλος, άξιωματικός της Άστυνομίας Πόλεων, άποστρατευθείς τδ 1967 με τον βαθμό του ύπαστενόμεν.

8) Γεώργ. Άν. Κώτσιρας, άξιωματικός της Άστυνομίας Πόλεων. Άπεστρατεύθη με τον βαθμό του ύπαστενόμεν.

9) Παναγ. Κ. Σιώρης, άνθυπασπιστής της Χωροφυλακής, άποθανών πρδ έτων στην Τρίπολι.

10) Άναστ. Κ. Τσαγκάρης, άξιωματικός της Χωροφυλακής.

11) Άσημ. Α. Τίγκας, συνταξ. ύπαστενόμεν.

ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ & ΟΠΛΙΤΑΙ

- Νικ. Σωτ. Τίγκας.
- Χρ. Ίω. Τόγκας.
- Λυμπ. Δ. Λυμπερόπουλος.
- Άσημ. Σωτ. Τίγκας.
- Πότης Σωτ. Τίγκας.
- Θεοφ. Ε. Παρπαϊρης.
- Κων. Δ. Σιώρης.
- Ίωάν. Ή. Στάγκας.
- Βασ. Κουτσός.
- Άγγ. Θ. Τσουτσουμπρης.
- Νικ. Τίτσης.

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ

1. Γεώργ. Εθθ. Άνδριόπουλος, ύπάλληλος της Άγροτικής Τραπεζης, σπουδάσας Λογιστική στην Έλβετία. Διετέλεσε και καθηγητής Έμπορικων Σχολών. Άπεβίωσε τδ 1966.

2. Νικ. Άνδρ. Μεντής, τ. ύπάλληλος της Έμπορικής Τραπεζης.

3. Δημ. Ν. Καραλής, ύπάλληλος της Έμπορικής Τραπεζης, μεταναστεύσας άκολούθως στην Άμερική.

4. Νικ. Εθθ. Άνδριόπουλος, ύπάλληλος της Τραπεζης Έμπορικής Πίστεως. Διετέλεσε διευθυντής του έποκαταστήματος Μεγαλοπόλεως, άποβιώσας.

5. Θεοφ. Δ. Σακελλαριάδης, ύπάλληλος της Έθνικής Τραπεζης. Υπηρέτησε στη Μεγαλόπολι, Τρίπολι κ.ά.

6. Βασίλειος Σακελλαριάδης, ύπάλληλος της Έμπορικής Τραπεζης.

8. Ίωάν. Άν. Καραλής, ύπάλληλος της Έμπορικής Τραπεζης επί 30ετίαν. Άπεβίωσε τδ 1968 στην Άθήνα.

9. Παν. Β. Κουτσουμάρης, άνώτερος ύπάλληλος της Τραπεζης της

Έλλάδος, ύπηρετών στην Άθήνα, συνταξιοδοτηθείς.

10. Γεώργ. Ίω. Κώτσιρας, ύπάλληλος της Έθνικής Τραπεζης, ύπηρετών στην Άθήνα.

11. Άνδρ. Β. Μεντής, ύπάλληλος της Τραπεζης της Έλλάδος, ύπηρετών στην Άθήνα.

12. Άθαν. Ίω. Σιώρης, ύπάλληλος της Έθνικής Τραπεζης, συνταξιοϋχος ήδη. Υπάλληλος του Όργανισμοϋ Προγνωστικών Ποδοσφαίρου (ΠΡΟ—ΠΟ).

13. Άνάστος Γρ. Κώτσιρας, τ. τραπεζικός.

14. Βαρθ. Χαρ. Κονταξής, ύπάλληλος της Ίονικής Τραπεζης, άποβιώσας.

15. Τάκης Ξυνός, ύπάλληλος της Τραπεζης Έμπορικής Πίστεως (άπό τδ Χροϋσα), Πρόεδρος ήδη του Συλλόγου Χροουσιών Άθηνών.

16. Σωτ. Χ. Νικολακόπουλος (Γιαννίτσας), (Χροουσιός).

17. Καίτη Χρ. Κυριαξή — Σινανιώτη, ύπάλληλος της Ίονικής — Λαϊκής Τραπεζης Άθηνών.

18. Χριστίνα Θ. Σακελλαριάδη — Κοζιόκα, ύπάλληλος της Έθνικής Τραπεζης.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

— Λυκ. Χρ. Σιώρης, ιδιωτ. ύπάλληλος.

— Δημ. Χρ. Βασιλόπουλος (Ρομβοϋτσος - Κεκές).

— Άπ. Γ. Σωτηρόπουλος, ύπάλληλος Έταιρίας Πατωμάτων ΕΠΑΣ.

— Χρήστος Κρρ. Κυριακόπουλος, σιδηροδρομικός.

— Άριστομ. Χρ. Κυριακόπουλος.

— Κωνστ. Χρ. Κυριακόπουλος.

— Γεώργ. Χ. Κυριακόπουλος, σιδηροδρομικός.

— Κωνστ. Ή. Κουτσουμάρης, έλεγκτής αυτοκινήτων.

— Κωνστ. Χρ. Σιώρης, έλεγκτής αυτοκινήτων.

— Γεώργ. Χρ. Σιώρης, εργολάβος οικοδομών.

— Άριστ. Τξ. Παπανδρέου, λογιστής.

— Λάκης Δ. Χαραλαμπόπουλος, λογιστής.

— Άντών. Γ. Βουζίκας, ιδιωτικός ύπάλληλος.

— Ξενοφ. Α. Καντής, ιδιωτικός ύπάλληλος.

— Γεώργ. Ν. Μεντής, λογιστής.

— Γεώργ. Α. Σάρας, πειστής έφημερίδων.

— Άσημ. Β. Ξηρόκωστας, γεωπόνος, σπουδάσας στην Άμερική.

— Λεων. Δ. Άνδριόπουλος, γεωπόνος, σπουδάσας στην Άμερική, διετέλεσε νομογεωπόνος.

— Έφη Γρ. Καραλή — Τξωρτζάκη, γλωσσολογής, διπλωματοϋχος διακοσμητικής ΧΕΝ.

— Άνδρ. Άρ. Ρούπας, επιχειρηματίας.

— Άσ. Γ. Ξηρόκωστας, τεχνικός κ.ά.

ΔΙΚΟΛΑΒΟΙ

— Λυμπερης Βρεττοϋ Κατριβάνος, στο Ίσαρι.

— Άπόστ. Καντής, στο Ίσαρι.

— Φώτης Ντουσιόπουλος, στη Μεγαλόπολι.

— Γρηγ. Χαρ. Κατριβάνος, στο Χαλάνδρι Άθηνών.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΚΛΗΤΗΡΕΣ

— Ίωάν. Θ. Ξηρόκωστας, φοντανελλοφόρος δικ. κλητήρας, στο Ίσαρι.

— Άνδρ. Ή. Ξηρόκωστας (Καφενές), στο Ίσαρι.

— Έμμ. Λυμπ. Κατριβάνος στη Θεσσαλονίκη.

— Γεώργ. Άν. Τασιόπουλος, άδελφός του άξιωματικοϋ Δ. Τασιοπούλου. Είχε νυμφευθή θυγατέρα του Παπαλεωνίδα.

— Άσημ. Καντής (Νάνος), στο Ίσαρι.

— Χαρ. Π. Χαραλαμπόπουλος, στο Ίσαρι.

— Λάμπρος Άσ. Δρακόπουλος, στο Ίσαρι.

— Κων. Χρ. Ζέρβας, στο Ειρηνοδικείο Μεγαλοπόλεως.

— Παν. Δ. Δρακόπουλος, άμισθος, στο Ίσαρι.

— Άσημ. Γ. Δρακόπουλος, στην Άθήνα. Ήδη συνταξιοϋχος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Ίωάν. Ν. Σακελλαριάδης (SA-

KIS), απόφοιτος τῶν Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν, ἀκολούθως τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ὑπηρέτησε τὸ 1937—1938 στὸν Ἑλληνικὸ Στρατό. Μετανάστευσε στὶς Η.Π.Α. τὸ 1939, ὅπου συνέχισε τὶς σπουδές του στὰ πανεπιστήμια Μινεσότας, Κολούμπια, Ν. Ὑόρκης καὶ Πενσυλβανίας. Ἐργάσθηκε ἀκολούθως στὴν Ἐταιρία WESTINGHOUSE καὶ τὸ 1949 συνέστησε στὴν πόλι Φοϊνίξ τῆς Ἀριζόνας τὴν Ἐταιρία «FALMERS QUALITY LIQUORS» στὴν ὁποία εἶναι πρόεδρος. Ὁ Γιάννης Σακελλαριάδης εἶναι ἐπίσης ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐταιρίας SKOL μέλος πολλῶν πολιτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν

*Ἐχει νυμφευθῆ τὴν ἑλληνοαμερικανίδα Εὐτυχία Ποῦλος, μετὰ τῆς ὁποίας ἔχει ἀποκτήσει τρία τὸν Νικόλαο, τὴ Μαριγὼ καὶ

— Ἀνδρέας Ἀρ. Ροῦσσος, ἐπιχειρηματίας στὸ Γιοχάννεσμπουργκ

— Ἀσημ. Δ. Σιώρης, ἐπιχειρηματίας στὸ Οὐάσιγκτων. Στέλεχος τοῦ Συλλόγου

— Γεώργ. Π. Πέρος, τοῦ Πανεπιστημίου

— Ἰω. Π. Ξηρόκωστας, ἐπιστήμων (ἐξ

— Δύο υἱοὶ τοῦ Γεωργίου (Χιοῦστον), ἰ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Ἀνάμεσα στοὺς ἐκλεκτοὺς Ἰσραεῖτες πρέπει νὰ συμπεριλάβωμε καὶ μερικοὺς ἄλλους, ἔλκοντας ἐκ μητρὸς τὴν καταγωγή ἐξ Ἰσραὶ ἢ ὁπωσδήποτε σχέσιν ἔχοντας μὲ τὸ Ἰσραὶ.

1) ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, τακτικὸς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἱατρὸς μαιευτικῆς - γυναικολόγος. Ἡ μητέρα του εἶναι ἐξ Ἰσραὶ, τὸ γένος Τσαγκόγιωργα. Τώρα ἔγινε τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Α΄ Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Κλινικῆς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

2) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΡΗΣ, οἰκονομολόγος, καθηγητῆς τῆς Ἀνω-

τάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Εἶναι γυῖος τοῦ Ἰσραεῖτου Φιλοπόιμενος Κουτσομάρη, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐγκατασταθῆ στὰ Καλύβια Καρῶν Μεγαλόπολεως. Ἐσποῦδασε στὴν Ἀμερικὴ καὶ ἔχει σημειώσει ἀξιόλογη ἐπιστημονικὴ δράσι. Διετέλεσε Γεν. Διευθυντῆς τοῦ Κέντρου Οἰκονομικῶν Μελετῶν. Ἐπισκέπτεται τακτικὰ τὸ Ἰσραὶ.

3) ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΙΑ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΡΗΣ, καθηγητῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου.

3) ΛΕΩΝ. ΦΙΑ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΡΗΣ, ἐπιχειρηματίας αὐτοκινητιστῆς, αὐτοδημιούργητος.

4) ἸΩΑΝ. ΜΠΕΤΣΙΟΣ, δικηγόρος, ἐπὶ πολλὰς περιόδους Δῆμαρχος Ἀλεξανδρουπόλεως. Εἶναι υἱὸς τῆς Εὐανθίας Ἰω. Κατριβάνου.

5) ΗΛΙΑΣ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ, δικηγόρος, τέως βουλευτῆς Ἀρκαδίας, υἱὸς τοῦ Χρ. Ἀλ. Κατριβάνου, ἐξ Ἰσραὶ, τ. βουλευτοῦ, γεννηθεὶς στὸ Λεοντάρι, ἐκ μητρὸς, τὸ γένος Ἠλ. Κοσονάκου.

6) ΘΕΟΔ. Χ. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ, δικηγόρος, ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου, τ. δημοτικὸς Σύμβουλος Ἀθηναίων.

7) ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΙΩΡΗΣ, οἰκονομολόγος, ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν καὶ ὑπουργὸς Παιδείας τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως (1969—1971), υἱὸς τοῦ ἄλλοτε (ἐξ Ἰσραὶ) ἱατροῦ στὴ Πάτρα Ἀθαν. Νικήτα Σιώρη.

8) ΑΛΕΚΟΣ ΑΡΙΣΤ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, χειροῦργος μαιευτῆρ - γυναικολόγος, ἐκ μητρὸς Ἰσραεῖταις, τῆς Γεωργίας Ποῦλου Χρόνη.

9) ΘΕΟΔ. ΚΑΙ ΓΕΩΡΓ. ΑΡ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, τραπεζικὸς ὁ πρῶτος καὶ ἀνώτ. ἐπάλληλος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ὁ δεύτερος, πτυχιούχος τῆς Ἀνωτ. Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἀδελφοὶ τοῦ προηγουμένου.

10) ΝΙΚ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, υἱὸς τοῦ διδασκάλου Ἰω. Ἀποστολοπούλου, πρωτοδίκης.

11) ΒΟΥΛΑ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ, φιλόλογος - γυμνασιάρχης, Παναγιώτα καὶ Βασιλικὴ διδασκάλισες.

ΤΟ ΙΣΡΑΙ, ΧΡΟΝΟΙ ΑΚΜΗΣ

Οἱ Ἰσραεῖτες οἰκογένειες

Τοῦ † ΓΡΗΓ. ΚΑΡΑΛΗ

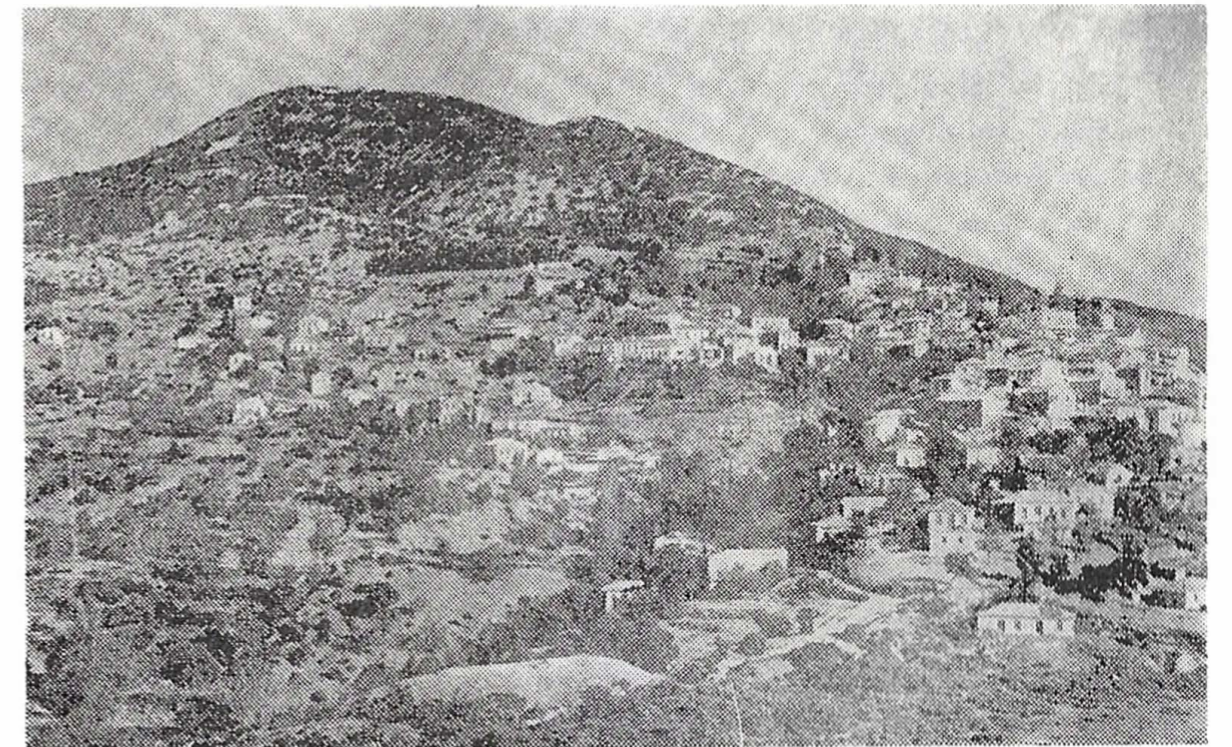
ΔΕΝ θὰ ἀναφερθῶ διὰ μακρῶν εἰς τὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἰσραὶ, διότι δὲν ὑπάρχουν ἀκριθεῖς στοιχεῖα. Πληροφορίας τινὸς μᾶς δίδει τὸ βιβλιαράκι τοῦ Ἰω. Παπαθανάση Σιώρη, ἐπιθεωρητοῦ Δ. Σ., ποὺ στηρίζονται εἰς τὴν παράδοσιν. Κατὰ τὰς πληροφορίας αὐτάς, πρῶτοι οἰκιστὰι φέρονται οἱ Ἰσραεῖτες καὶ Βρεττός.

Ἡ παράδοσις αὐτὴ φαίνεται ἀληθοφανῆς καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὑπῆρχον καὶ δύο ὀνόματα, θυμίζοντα τὰ ὀνόματα τῶν ἱδρυτῶν τοῦ Ἰσραὶ: τοῦ Δούκουρη (Ἰσραὶ), ποὺ ἔζησε πρὸ τοῦ 1890 καὶ τοῦ Βρεττοῦ Ἀλέξη Κατριβάνου, ζήσαντος καὶ πέραν τοῦ 1900. Τὸν τελευταῖον ἐγνώρισα ὁ ἴδιος, καθότι ἦτο θεῖος τῆς μητρὸς μου.

Δὲν φαίνεται νὰ εἶχε ἱδρυθῆ τὸ Ἰσραὶ περισσότερο ἀπὸ 200 - 300 χρόνια πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι κατὰ τὸ 21 τὸ χωριὸν ἦτο ἀρκετὰ καλὰ συγκροτημένον, δεδομένου ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν Ἰσραεῖτων πολεμιστῶν περιελάμβανον τὰ ὀνόματα ὄλων σχεδὸν τῶν οἰκογενειῶν, ποὺ ἐγνώρισα περὶ τὸ 1900.

Τὸ Ἰσραὶ εὐρίσκετο εἰς τὴν μεγαλυτέραν του ἀκμὴν καὶ ἀνάπτυξιν ἀπὸ τοῦ 1880 - 90 μέχρι τοῦ 1912. Θυμοῦμαι τὴν ἐπιστράτεισιν τοῦ 1897. Ἐγνώ-

Μία ὡραία ἀποβίς τοῦ Ἰσραὶ ἀπὸ τὸν Ἅγιο-Θανάση

ρισα τὸν ξενητεμὸ τῶν Ἰσρααίων εἰς τὰς Ἀθήνας, διότι εἶχον ξενητευθῆ καὶ τὰ ἀδελφία μου. Παρηκολούθησα τὴν μετανάστευσιν τῆς Ἀμερικῆς, πού ἤρχισε πρὸ τοῦ 1897, μὲ πρώτους μετανάστας τοὺς Μενταίους.

Εἶδα γιορτές, Πάσχα, ἀπόκριες, πανηγύρια. Εἶδα χαρές, γάμους, θαφτίσια. Θυμᾶμαι σπουδαστὰς ἐπιστήμονας, συμμαθητὰς, συμφοιτητὰς.

Ἐνθυμοῦμαι τοὺς πρώτους μετανάστας πού ἐπέστρεφον μετὰ τὸ 1903 - 4, μορφωμένοι, καλοντυμένοι καὶ οἰκονομικῶς εὐκατάστατοι.

Ἦλθον τὸ 1912, ἐνθουσιῶντες 30 - 40 ἐθελονταὶ εἰς τὸν πόλεμον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβα μέρος καὶ ἐγώ, ὡς κληρωτὸς τοῦ 1912, συνεχίσας καὶ εἰς ὄλους τοὺς ἄλλους πολέμους ὡς ἐφεδρὸς ἀξιωματικὸς τοῦ Φαρμακευτικοῦ.

Εἶναι δύσκολον νὰ γραφῆ προχειρῶς ἡ ἱστορία τοῦ Ἰσαρι καὶ διὰ τοῦτο θὰ γράψω πρὸ παντὸς διὰ τὰς οἰκογενείας, πού θὰ χρησιμεύσῃ ἴσως τοῦτο κάποτε...

Ἀρχίζομεν ἀπὸ τὸν Ἀλέξη Κυριαζῆν, ἀρκετὰ καλὸν νοικοκύρην, πού ζοῦσε στὴ «Φτερόλακα» καὶ ἀπεκόμιζε καλὰ εἰσοδήματα καὶ εὐπορίαν. Περὶ τὸ 1850 ὁ Κυριαζῆς εἶχε 2 παιδιὰ φοιτητὰς, πού ἀπέθανον εἰς τὰς Ἀθήνας. Εἶχε ἀδελφόν, μᾶλλον τὸν Βασ. Κυριαζῆν, πού εἶχε τὸ σπίτι του εἰς τὰ Κυριαζέϊκα (ἀργότερα τὸ ἠγόρασε ὁ Θεόδ. Γ. Μεντῆς). Τὴν χήρα του τὴν εἶχε νυμφευθῆ ἢ ἐπίσης ἐν χηρείᾳ διατελῶν Θεοδωράκης Σακελλαριάδης, ἀδελφὸς τοῦ γεροισιαστοῦ Δημ. Σακελλαριάδου καὶ Δήμαρχος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν (περὶ τὸ 1850 καὶ ἔπειτα, ἀποβιώσας πρὸ τοῦ 1890).

Ὁ γράφων τὸ παρὸν ἐνθυμεῖται περὶ τὸ 1897 Δήμαρχον τὸν υἱὸν τούτου Νικολῆν Σακελλαριάδην, πατέρα τῶν εἰς Ἀμερικὴν ἐγκατεστημένων ἀδελφῶν Θεοδώρου, δικηγόρου, καὶ Ἰωάννου, ἐπίσης δικηγόρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου.

Εἰς τὴν ἰδίαν περιοχὴν, «Φτερόλακα» καὶ «Ἀγριακόνα», ἦσαν ἐγκατεστημένοι καὶ ἄλλαι οἰκογένειαι, καλλιεργοῦσαι τὰ κτήματα τῆς περιοχῆς. Τοιαῦται ἦσαν τῶν Κυριαζαίων: τοῦ Πανάγου, πατρὸς τοῦ ἱατροῦ Χρ. Κυριαζῆ, τοῦ Χαραλάμπους, τοῦ Λινάρδου. Ἐπίσης οἱ Λαγαῖοι, Γυφτάκηδες, Κουτσοπετραῖοι, Κουτσογιωργαῖοι, Σταματοπουλαῖοι, Δ. Κυλίτης, οἱ ὅποιοι φαίνεται ἦσαν Κυριαζαῖοι, καθὼς καὶ οἱ Πανταζαῖοι. Ἐνθυμοῦμαι τὸν γέρο Πανταζόγιαννη καὶ τὴν οἰκογένειαν Φουλάκου, πού ἦτο Πανταζῆς.

Μεγάλῃ οἰκογένειᾳ ἦτο καὶ ἡ τῶν Ρουπαίων. Ἐξ αὐτῆς προέρχονται πολλοὶ κλάδοι.

Ρουπαῖοι ἦσαν Τραγκαράδες, γόνος τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ προῦρως ἐκλιπὼν κατὰ τὴν Κατοχὴν νέος ἱατρὸς Παναγ. Ν. Τραγκαρᾶς.

Ρουπαῖοι ἦσαν ὁ Κυριάκος Κούγιας, ἡ οἰκογένεια Φουσέκη (ὑπῆρχε εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τοῦ 1890 βιοτέχνης Νικ. Ρούπας - Φουσέκης), οἱ ἀδελφοὶ Κακαβουλαῖοι (ἐκ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν εἰς Ἀμερικὴν οἱ Βασ. καὶ Νικ. Πάνου Ρούπας), οἱ τρεῖς εὐσταλεῖς ἀδελφοὶ Πέτρου Ρούπα (Ἰωάν. Ρούπας - Λόρδας, Χρῆστος καὶ Κώστας), οἱ Παραλιάδες (υἱοὶ τούτων καλοὶ ἐπιχειρηματῆαι ἐν Ἀθή-

ναις), οἱ Περραῖοι (Περροδημήτρης καὶ τὰ παιδιὰ του Περρόγιαννης, Γιώργης - Κουμούτσος πατὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀδελφῶν Δημητρίου, Ἰωάννου, Σωτηρίου κλπ.), ὁ Γέρο Ντουσίας, ὁ υἱὸς του Φ. Ντουσιόπουλος καὶ τὰ ἐγγόνια του ἐν Ἀθήναις Βασίλειος καὶ Πέτρος).

Ἀκόμη Ρουπαῖοι ἦσαν ὁ γερο Γιώργης Ρούπας (Μαργανᾶς), ἀδελφὸς τοῦ Βασιλείου, ὁ Ν. Ρούπας (Κουλὸς) (ἐγγονὸς του ἐκ θυγατρὸς ὁ ἐν Ἀμερικῇ Β. Ἀθ. Κουτσός), ὁ Διαμαντῆς Ρούπας, οἱ Ρουπαῖοι τοῦ Ζαγκλακᾶ, Δεληχασάνι καὶ Χροῦσα, ὁ Χρ. Ρούπας (Καραμελᾶς), ὁ Θεόδ. Ρούπας, ἐγκατεστημένος εἰς Φίλια Μεσσηνίας κ.ἄ.

Ἄλλῃ οἰκογένειᾳ εἶναι ἡ τῶν Σιωραίων, πολυμελὴς καὶ μὲ ἱστορίαν. Καὶ αὐτῇ κατάγονται ἀπὸ τὸν οἰκιστὴν Βρεττόν. Πρόγονος ὑπῆρξεν ὁ Ἀθαν. Σιώρης, πολεμιστῆς. Ὑπῆρχον πολλοὶ κλάδοι καὶ πολλοὶ ἀπόγονοι καὶ ὑπάρχουν ἐγγονοὶ καὶ δισέγγονοι. Ἀναφέρομεν τοὺς Ἀθαν. Δ. Σιώρη, ἀξιωματικόν, καὶ τὸν υἱὸν του Πλάτωνα, τὸν Θεόδ. Κ. Σιώρη, ταγματάρχην, φονευθέντα εἰς Μ. Ἀσίαν, τὸν Ἀθ. Σιώρη, ἀξιωματικόν, τὸν Νικήταν Ἀθ. Σιώρη, Δήμαρχον 1902 - 1906, τοὺς υἱοὺς του Ἀθανάσιον, ἱατρὸν, καὶ Νικόλαον, δικηγόρον, τὸν ἐγγονον Νικήταν Ἀθ. Σιώρη, ἐπιχειρηματίαν, τὸν Γεώργιον Ἀθ. Σιώρη, διευθυντὴν Νομαρχίας, τὸν υἱὸν του Ἀθανάσιον, τραπεζικόν, καὶ τὸν υἱὸν τούτου Γεώργιον, ἀκόλουθον τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Τὸν Παπαθανάσην, μὲ πολυμελῆ οἰκογένειαν, τὸν υἱὸν του Ἰωάννην, ἐπιθεωρητὴν Δημ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ παιδιὰ του τὸν Ἀριστοτέλην ἐν Ἀμερικῇ καὶ τὸν Ἀθανάσιον Ἰω. Σιώρη, τραπεζικόν. Τὸν Παντελῆ Παπαθανάση Σιώρη, δημοδιδάσκαλον καὶ δημοσιογράφον εἰς Ἀμερικὴν, πού ἔχει παιδιὰ ἐκεῖ. Ἀπὸ τὰς θυγατέρας του ὁ Παπαθανάσης ἔχει ἐγγόνους τοὺς Ἐενοφῶντα Λουκᾶ Κώτσιραν, γυμνασιάρχην, τὸν Βασίλειον, ταγματάρχην Χωρ) κῆς, τὸν Ἰωάννην, δικηγόρον ἐν Ἀθήναις, τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ἀριστα ἐγκατεστημένους Ἀσημάκην, Ἰωάννην καὶ Ἀλεξάνδρον Δ. Σιώρη, δικηγόρον, ἐν Ν. ὸρκῆ, τοὺς Ἀριστείδην καθηγητὴν καὶ Ἀθανάσιον, τοὺς Γεώργιον Χρ. Βουρνᾶν, δικηγόρον εἰς Οὐάσιγκτων καὶ Ἰω. Χ. Βουρνᾶν, ἐπίσης, δικηγόρον καὶ δεκάδας ἄλλων ἐγγόνων.

Ἄλλος Σιώρης ἦτο ὁ Ἀθανάσιος (Καλογερόπουλος) μὲ παιδιὰ του τὸν Σαράντον καὶ Δημήτριον (ταμιακόν) καὶ ἐγγόνια τοὺς Νικόλαον Δ. Σιώρη, οἶκον. ἔφορον, Χρῆστον καὶ Κων) νον, ἀστυνομικόν. Ἀπόγονος τοῦ Νικολάκη Σιώρη ἦτο ὁ ἐκ μητρὸς πάππος τοῦ γράφοντος Ἰω. Ν. Σιώρης.

Σιωραῖοι εἶναι ἀκόμη ὁ Πολύδιος, ὁ Δημήτριος Παντ. Σιώρης (Τραμποῦκος), ὁ Φώτης Κ. Σιώρης, ὁ Παν. Κ. Σιώρης, ἀνθυπασπιστῆς Χωρ) κῆς, οἱ Δημήτριος καὶ Χρῆστος Ἀσημ. Σιώρης καὶ ὁ Ἰωάν. Γ. Σιώρης (Κόλιας), μὲ παιδιὰ στὴν Ἀμερικὴ τοὺς Βασίλειον καὶ Νίκον.

Ἄλλῃ οἰκογένειᾳ εἶναι ἡ τῶν Κουτσομαραίων, 2 - 3 κλάδοι.

Ὁ κυριώτερος μὲ γενάρχη τὸν γέρο Ἀγγελῆ Κουτσομαρῆν, διατελέσαντα Δήμαρχον, εἶχε παιδιὰ τὸν Ἰωάννην, πρ. ταμιακόν καὶ ἔπειτα Δήμαρχον (ἀπὸ τοῦ 1906 - 1914), ὅτε κατηργήθησαν οἱ Δήμοι. Υἱοὶ αὐτοῦ εἶναι ὁ ἀρεοπαγίτης Ἀγγελὸς Κουτσομαρῆς καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Κουτσομαρῆς.

Ὁ Βασίλης μὲ υἱοὺς τὸν Γρηγ. Κουτσομαρῆν, ἀξιωματικόν τῆς Σχολῆς

Ευελπίδων και κατόπιν Γεν. Διευθυντήν Ὑπουργείου Γεωργίας, και Πᾶνον, υπάλληλον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Νικολός, με υἱοὺς τὸν Ἀριστοτέλην, τ. Ἀστυνομικὸν διευθυντήν, διοικητὴν τῆς Γεν. Ἀσφαλείας και δικηγόρον και τὸν Γεώργιον, ἐπιχειρηματίαν.

Ὁ Φιλοποίμην με υἱοὺς, τὸν Γεώργιον, καθηγητὴν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τὸν Λεωνίδα, ἐπιχειρηματίαν και Ἀντώνιον καθηγητὴν.

Ὁ γέρο - Ἀγγελῆς ἔζησε και πέραν τοῦ 1900.

Ἄλλη οἰκογένεια εἶναι τῶν Ἀνδριοπουλαίων. Ὁ Εὐθύμιος Ἀνδριόπουλος, γαμβρὸς τοῦ Νικολοῦ Σακελλαριάδη, με 8 παιδιά: τοὺς Ἀγαμέμνονα, δικηγόρον, Ἰωάννην, ἱατρὸν - βουλευτὴν, Γεώργιον, καθηγητὴν, Πέτρον, δικηγόρον - υπάλληλον τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος, Νίκον, τραπεζικόν, Στέφανον, ὀδοντίατρον, Τάσον, ἀξιωματικὸν Χωρ) κῆς, και Βούλαν, σύζυγον τοῦ ἀντ) ρχου και νομάρχου Π. Παπαγιαννάκου.

Ἐπῆρχαν πολλὰ οἰκογένειαι με πολλὰ μέλη, πού ἀπέκτησαν μεγάλας κτηματικὰς περιουσίας. Π.χ. οἱ Χροναῖοι (Τζεμοχροναῖοι), ἐξ ὧν ὁ Θεόδ. Ἀντ. Χρόνης, συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν, ἔχων δύο υἱοὺς, ἓνα δικηγόρον και ἓνα σπουδαστὴν τοῦ Πολυτεχνείου. Οἱ Τογκαῖοι, ἐξ ὧν οἱ Παν. Φ. Τόγκας, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις, Δημήτριος Ἰ. Τόγκας, ἀντ) ρχης Χωρ) κῆς, Χρῆστος, Ἰω. Τόγκας, δικηγόρος, Κώστας Δ. Τόγκας, ἐπιχειρηματίας. Οἱ Τίγκαῖοι, Οἱ Καραλαῖοι, ἐξ ὧν ὁ γράφων Γρηγ. Καραλῆς, φαρμακοποιός, και ὁ ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένος Δημήτριος Ν. Καραλῆς. Οἱ Τσαγκογιωργαῖοι, ἐξ ὧν ὁ δικηγόρος Ἰω. Δ. Τσαγκόγιωργας. Οἱ Δρακόπουλοι, ἐξ ὧν οἱ ἀξιωματικοὶ Νικηφόρος Θ. Δρακόπουλος, Παναγιώτης Ἰ. Δρακόπουλος, ὁ ἐν Ἀμερικῇ δικηγόρος Παν. Θ. Δρακόπουλος, ὁ Ἀλέκος Λ. Δρακόπουλος, δικηγόρος - δημοσιογράφος, ὁ Σίμος Λ. Δρακόπουλος, δημοσιογράφος και ἡ ἀδελφὴ τῶν τελευταίων Εὐγενία Λ. Δρακοπούλου, διευθύντρια τοῦ ΙΚΑ Ἀθηνῶν.

Ἄλλοι οἱ Ζερβαῖοι, οἱ Ζιομπολαῖοι, ἐξ ὧν ὁ Βασ. Π. Ζιόμπολας, τ. υπάλληλος ΟΤΕ, οἱ Μπακαῖοι, οἱ Ρουσσαῖοι, οἱ Γιαλαμαῖοι, οἱ Τσουτσουμπραῖοι, οἱ Λαμπραῖοι, οἱ Βελαῖοι, οἱ Ρουμβουτσαῖοι, Κυριακοπουλαῖοι και Κυριακαῖοι, Καφετζαῖοι, Βουζικαῖοι, ἐξ ὧν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐμ. Ἰω. Βουζίκας, οἱ Μενταῖοι, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος μετανάστης εἰς Ἀμερικὴν Ἀνδρέας Π. Μεντῆς, με παιδιά τοὺς Νίκον, τραπεζικόν, Τάκην, δικηγόρον, Φώτην, γεν. ἀρχίατρον τοῦ στρατοῦ, Μίμην, ἐπιχειρηματίαν, οἱ Ντορνταῖοι, οἱ Ρουβαλαῖοι, Οἰκονομοπουλαῖοι, ἐξ ὧν ὁ ἐν π. δ. ἀντ) ρχης Θεόδ. Δ. Οἰκονομόπουλος και ὁ δικηγόρος Παν. Ἀλ. Οἰκονομόπουλος, οἱ Κοτσιραῖοι, ἐξ ὧν ὁ Στέφανος, Γυμνασιάρχης, ὁ Ἰωάννης, δικηγόρος κ.ἄ., οἱ Σαρραῖοι, οἱ Κωσταῖοι, οἱ Κουτουλάκηδες, οἱ Μπαλουμαῖοι, οἱ Σταθόπουλοι, Καρμιραῖοι, Παρασκευόπουλοι ἐξ ὧν ὁ Θεόδωρος Ἀρ. Παρασκευόπουλος, ἀνώτ. υπάλληλος 3Τ κλπ.

Ἐπίσης εἰς Ἀμερικὴν πολλοὶ πολύτεκνοι Ἰσραεῖοι με παιδιά ἐπιστήμονας, ὡς ὁ Δημ. Ν. Τσαντίλης, ὁ Ἀριστομ. Θ. Μεντῆς, ὁ Γεώργ. Ἰω. Καντῆς κλπ.

Θυμοῦμαι πρὸ και μετὰ τὸ 1900 γέροντας ἀγαθοὺς, ἐργατικούς, προγόνους τῶν διαφορῶν οἰκογενειῶν. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς, τίς γιορτὲς και Κυριακὲς περι-

εστοίχιζον τὸν ἀγαθὸν πατᾶ Καρμίρην, καθήμενοι εἰς τὴν μάνδραν τῆς ἐκκλησίας.

Εἰς ὅλας τὰς οἰκογενείας ἦσαν πολύτεκνοι οἰκογενειάρχαι. Ὅπως ἀνεφέρμεν, ὁ πολεμιστὴς Ἀλέξης Κατριβᾶνος εἶχε 6 - 8 παιδιά, ὁ Δ. Σακελλαριάδης (γεροισιαστής) 5 - 6 υἱοὺς ἐπιστήμονας, οἱ 3 ἱερεῖς Παπα Καρμίρης, Παπα Λεωνίδας και Παπαθανάσης εἶχαν ἀπὸ 6 - 7 παιδιά ἕκαστος. Ἐκ τούτων ἐδοκιμάσθησαν σκληρῶς ὡς οἰκογενειάρχαι, οἱ δύο πρῶτοι.

Ὁ γέρον Χρ. Κατριβᾶνος ἢ Νταμάλας εἶχε ὁμοίως 6 - 7 παιδιά, ὁ Δημ. Ν. Σακελλαριάδης εἶχε 10 παιδιά (ἐξ ὧν ὁ Ἀλέκος, δικηγόρος, και Θεοφάνης, τραπεζικός), ὁ δήμαρχος Ν. Σακελλαριάδης 6 - 7 παιδιά, ὁ Δημ. Ἀσημ. Σιώρης 10 παιδιά. Οἱ δημοδιδάσκαλοι Γρηγ. Κότσιρας εἶχε πολλὰ παιδιά, ἐξ ὧν ἔτελεύτησαν εἰς τὴν γερμ. κατοχὴν, Ἀνδρ. Μποζιώτης 6 - 7 παιδιά (ἐξ ὧν ὁ Βασίλειος διευθ. Ταμείου, ὁ Ἰωάννης, οἰκονομικὸς Ἐφορος, ὁ Κώστας, χημικὸς κλπ.). Ὁ γέρον Πᾶνος Χαραλαμπόπουλος εἶχε 7 - 8 παιδιά, ἐξ ὧν ὁ Δημήτριος, συμβ) φος, και ὁ Μιχάλης, δικηγόρος, ἀποθανὼν ἐν πολέμῳ. Ὁ Θ. Γιαλαμᾶς και ὁ Χαρ. Μπάκας εἶχαν ἀπὸ 6 - 7 παιδιά ἕκαστος. Ὁ Φ. Τζιέμης εἶχε 6 - 7 παιδιά, ὁ Χρ. Κυριακόπουλος (Ρουμβούτσος) 8 παιδιά (ἐξ ὧν ὁ Κυριακός, ἐφεδρὸς ὑπολοχαγός, ἔπεσεν εἰς Ἀλβανίαν). Ὁ Νικολῆς Βελῆς (Καψάλης) εἶχε 9 παιδιά και οἱ ἄλλοι Βελαῖοι ἀπὸ 5 - 6. Ὁ πατέρας μου Νικ. Καραλῆς εἶχε 7 παιδιά, ὁ Χαρ. Δ. Κατριβᾶνος 6 - 7, ὁ Ρουσσόγιαννης και ὁ Γιαννάκης Ρουσσός ἀπὸ 5 - 6 παιδιά, ὁ Παν. Κονταξῆς εἶχε 7 - 8, ὁ Δ. Σταματόπουλος 5 - 6, ὁ Παν. Ἀπ. Τσαντίλης 6 - 7.

Γενικῶς, ὅλαι αἱ οἰκογένειαι εἶχον ἀπὸ 4 - 5 παιδιά κατὰ μέσον ὄρον. Ἔτσι περὶ τὸ 1900 και μέχρι τὸ 1912, παρὰ τὴν μεγάλην μετανάστευσιν, τὸ χωριὸ ἀριθμοῦσε 2.000 περίπου κατοίκους. Κάθε χρόνο ἐγεννῶντο περὶ τὰ 100 παιδιά. Ἐγὼ, γεννηθεὶς τὸ 1891, (1 Μαρτίου), εἶχον αὐξ. ἀρ. μητρῶου ἀρρένων 13. Καὶ ἐγράφοντο κατ' ἔτος εἰς τὰ σχολεῖα ἀρρένων - θηλέων 50 - 60 παιδιά, ἐνῶ σήμερα (1968) ἐγγράφονται μόνον 1 - 2 και τὰ περισσότερα προέρχονται ἀπὸ ἐσωγάμπρους! Οἱ ἐσωγάμβροι, ἀν ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸν γέροντα Μαστρογιάννην (Γιαννόπουλον), γαμβρὸν Κουτσουμάρη, μέχρι σήμερα φθάνουν τοὺς 50...

(Μάιος 1968)

ΓΡΗΓ. Ν. ΚΑΡΑΛΗΣ